

Publicerad 2007-08-06 15:22 av silvertejp

skrev den här några dagar eller veckor efter branden. mest bara en massa förvirrade ord och meningar. jag försökte väl nå ut eller nåt, mitt i chocken.

SOCKERPLANTA.

Sockerplanta. Skriker högt av sorg. Dansar piruetter av glädje. Spelet jag inte orkade spela. Världen jag inte orkade lura. Döden som aldrig kom. Ärrn som alltid sved.

Någonstans i vimlet av ambulanser, poliser och brandmän. Någonstans där i mitten, under solglasögonen, försvann jag.

Tappades bort i vårsolen.

Svarta stuprör. Vit t-shirt.

Oskyldiga rödgråtna ögon. Glada rebeller som drömmer om sommar, som ser utan att veta. Svarta påsar med bortglömda, nersmutsade kläder.

In i garderoben, och så ut igen. Som alla tonåringar.

Marcus. Pontus. Jens.

Hängmatta, cd-spelare, vita lakan med lila blommor på. Ljusblå himmel mellan gröna blad.

Gömnda, för en stund glömda, tårar. Kent biljett.

Jag som trodde allt var bra, jag som visste vem jag var, jag som aldrig ville se. Överlevnadskit. Den första kärleken, de första lyckliga dagarna. David. De där ögonen man väntat på så länge. En barack, ett nytt liv.

Hatet. Bilderna. Vårsolens strålar genom rosa rullgardin. En papperskorg. En bror. Frustrationen.

Ignoransen.

Röken. Du måste krypa. På liv och död. Lågorna.

Svidande varma lågor som slickar taket svart. Paniken och förödelsen. Paralyserad av kalla ord. Paralyserad av en flickas förvridna ansikte. Tron om starkhet. Mod. Förfallet. Vakande, oroliga blickar. Kramar kalla som döden.

Amrin. Tröstaren.

Ryamatta. Rökelse. Den döda vinkeln. 70-tal. Tamburmajör. Lennart och stegen.

Dom, dom, dom, domdom, då, dom, dom, dom dom, domdom, då, dom. Transan Torsten!

”och då tänkte jag, det var Viktoria!”

”jag stör mig på att alla frågar vem det är!”

Joseph och mjölken.

Mazariner.

Krille krull. Zooklubba. Födelsedag. Hippieklänning. Second hand.

”Men jag tar allting på lek, även en hemlighet. Ta mig till kärlek. Ta mig till dans. Ge mig nåt som tar mig någonstans” Nej, han kom inte förrän senare.

Och det gjorde inte heller jag. En sommarkväll på trappan. Händer som drar. Gråten som tar. River sår i själen.

Echoes of a broken child. Christians säng. En flicka som går till sömns för att aldrig vakna upp igen.

Desperata dikter, noveller, skrik, skratt. Vad som helst för att förmedla sorgen, saknaden. Okunniga prinsessor. Sugisar. Sjön. Rädslan för att vara fet. Rädslan för att inte vara söt. En blå cykel med backspegel.

En ringklocka. Rebeller i söta små kjolar.

Barnens rum.

Rosa naglar. Gula naglar. Svarta naglar.

Nötter. Regn. Motorväg.

Du vet han som stod där på andra sidan fönstret och klappade ditt huvud? Han som smekte ditt hår.

Han ville jag skydda dig från.

Löften om sommar. Löften om ett nytt liv. Dagarna som skulle komma. Dagarna som skulle gå. Inte någon utan att ha att anklaga mig för något som hände någon gång där i början på maj.

Är det fortfarande så? Är jag fortfarande skyldig?

Förtjänar inte längre förtroendet. Kan inte tända ljus. Kan inte tända rökelse. Kan inte be om hjälp. Kan inte vara mig själv, för jag gav ett löfte om lycka.

"Fast i depressionens mörker."

Jag skrattar men det är så mycket mer än bara sant.

Det är så mycket jag gjort som är så fel. Har sårat så många.

Har varit så feg.

Men visst känns det fint att va vid liv. En. Dag. Till.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren silvertejp med Poeter.se id #17894 innehar upphovsrätten